

Salvador Palaudelmàs

Vaig coincidir amb en Joan Domènech als inicis de la democràcia, un temps d'il·lusió en què ens afiliàvem per treballar per la política municipal i en què vaig tenir l'honor de ser cridat per formar part de l'Obreria sota la seva presidència. Després, he pogut seguir rebent el seu mestratge, amb els seus consells i opinions quan vaig estar al davant d'aquesta entitat, sempre obert i disposat a la col·laboració.

La seva tasca com a historiador local ha estat ingent. Li devem el coneixement d'una part important del passat del nostre poble. Els meus coneixements del nostre idioma, els vaig poder adquirir gràcies a les classes de català per a adults que va organitzar des de l'Alcaldia, amb l'estimat Salvador Sunyer com a professor.

Em limito a recordar la seva acció local, conscient de la transcendència del seu llegat dins l'àmbit del nostre país. Lloret li deu la preservació de Can Garriga i Can Font, últims testimonis del passat indià. La seva gestió al davant de l'Obreria va ser impecable: va obrir l'entitat amb uns nous estatuts, va crear beques per a estudiants, va comprar una finca només perquè seguís conservada com a bosc, va recuperar els llaguts, i la recerca de fets històrics que publicà és impagable. Al capdavant del Casinet, la programació de conferències ha estat, durant anys, l'activitat cultural més important que ha tingut lloc en aquest poble. I les excursions culturals que organitzà arreu del territori, gràcies a les seves relacions socials, ens obriren portes a moltes persones que vam poder gaudir d'aquest privilegi.

En el terreny personal, vam viure moments de complicitat a bord del Far Barcelona inoblidables i els últims anys hem compartit un grup d'amics amb qui hem celebrat àpats i hem pogut gaudir de la intel·ligent i fina ironia que el caracteritzà.

On siguis, una forta abraçada, Joan.